

२०७३ फागुन १५ आइतबार २६-०२-२०१७ ओम् शान्ति अव्यक्त बापदादा रिभाइज ३-३-२००० मधुवन

“जन्म दिनको विशेष गिफ्ट— शुभ भाव र प्रेम भावलाई इमर्ज गरेर क्रोध महाशत्रु माथि विजयी बन”

आज बापदादा आफ्नो जन्मका साथीहरूलाई, साथ-साथै सेवाका साथीहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको छ। आज तिमीहरू सबैलाई पनि बापदादाको अलौकिक जन्म, साथमा जन्म साथीहरूको जन्म दिवसको खुशी छ, किन? यस्तो न्यारा र अति प्यारा अलौकिक जन्म अरू कसैको पनि हुन सक्दैन। यस्तो कहिल्यै पनि सुनेका छैनौ होला— बाबाको जन्म-दिन पनि उही र बच्चाहरूको पनि जन्म-दिवस उही। यो न्यारा र प्यारा अलौकिक हीरा तुल्य जन्म आज तिमीहरूले मनाइ रहेका छौ। साथ-साथै सबैलाई यो पनि न्यारा र प्यारापन स्मृतिमा छ— यो अलौकिक जन्म यस्तो विचित्र छ, जो स्वयं भगवान् बाबाले बच्चाहरूको मनाइ रहनु भएको छ। परम आत्मा बच्चाहरूको, श्रेष्ठ आत्माहरूको जन्म-दिवस मनाइ रहनु भएको छ। दुनियाँमा केवल भन्छन् मात्र— हामीलाई पैदा गर्नेवाला भगवान् हुनुहुन्छ, परम आत्मा हुनुहुन्छ। तर नत जान्दछन्, न त्यस स्मृतिमा चल्छन्। तिमीहरू सबैले अनुभवले भन्छौ— हामी परमात्मवंशी हौं, ब्रह्मावंशी हौं। परम आत्माले हाम्रो जन्म-दिवस मनाउनुहुन्छ। हामी परमात्माको जन्म-दिवस मनाउँछौं।

आज सबै तिरबाट यहाँ आइपुगेका छौ, केको लागि? बधाई दिन र बधाई लिनको लागि। बापदादाले विशेष आफ्नो जन्म साथीहरूलाई बधाई दिइरहनु भएको छ। सेवाका साथीहरूलाई पनि बधाई दिइरहनु भएको छ। बधाईको साथ-साथै परम प्रेमको मोती, हीरा, जुहारतद्वारा वर्षा गरिरहनु भएको छ। प्रेमको मोती देखिरहनु भएको छ नि। प्रेमको मोतीहरूलाई जान्दछौ हैन? फूलहरूको वर्षा, सुनको वर्षा त सबैले गर्छन्, तर बापदादा तिमीहरू सबै माथि परम प्रेम, अलौकिक स्नेहको मोतीहरूको वर्षा गरिरहनु भएको छ। एक गुणा होइन, पदम-पदम-पदम गुणा दिलदेखि बधाई दिइरहनु भएको छ। तिमीहरू सबैले पनि दिलदेखि बधाई दिइरहेका छौ, त्यो पनि बापदादाको पासमा पुगिरहेको छ। त्यसैले आज मनाउने र बधाई दिने दिसव हो। मनाउने समयमा के गर्छौ? बेण्ड बजाउँछौ। बापदादा सबै बच्चाहरूको मनको खुशीको बेण्ड भन, बाजा-गाजा सुनिरहनु भएको छ। भक्तहरूले पुकारिरहन्छन् र तिमी बच्चाहरू बाबाको प्यारमा समाहित हुन्छौ। समाहित हुन आउँछ हैन! यो समाहितपनले नै समान बनाउँछ।

बापदादाले बच्चाहरूलाई आफू भन्दा अलग गर्न सक्नुहुन्न। बच्चाहरू पनि अलग हुन चाहँदैनन् तर कहिलेकाहीँ मायाको खेल-खेलमा थोरै किनारा गर्न पुग्छन्। बापदादाले भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूको सहारा हुँ, तर बच्चाहरू नटखट हुन्छन् नि। मायाले नटखट बनाइदिन्छ, छैनौ, मायाले बनाइदिन्छ। त्यसैले सहारा देखि किनारा गराइदिन्छ। फेरि पनि बापदादा सहारा बनेर समीप लिएर आउनु हुन्छ। बापदादा सबै बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ— हरेकले जीवनमा के चाहन्छ? विदेशीहरूले २ कुरालाई धेरै मन पराउँछन्। डबल विदेशीहरूलाई मन पर्ने २ शब्द कुनचाहिँ हुन्? (कम्पेनियन र कम्पनी) यो दुवै राम्रो मान्छन्। यदि मन पर्दैन भने एक हात उठाऊ। भारतवासीलाई राम्रो लाग्छ? कम्पेनियन पनि आवश्यक छ र कम्पनी पनि आवश्यक छ। कम्पनी बिना पनि रहन सकिँदैन र कम्पेनियन बिना पनि रहन सकिँदैन। त्यसैले तिमीहरू सबैलाई के मिलेको छ? कम्पेनियन मिल्यो? भन हाँ जी या नाँ जी! (हाँ जी) कम्पनी मिलेको छ? (हाँ जी) यस्तो कम्पनी र यस्तो कम्पेनियन सारा कल्पमा मिलेको थियो? कल्प पहिले मिलेको थियो? यस्तो कम्पेनियन, जसले कहिल्यै पनि किनारा गर्नुहुन्न, जति नै नटखट बन तर उहाँ फेरि पनि सहारा नै बन्नुहुन्छ। जो तिम्रो दिलको

२०७३ फागुन १५ आइतबार २६-०२-२०१७ ओम् शान्ति अव्यक्त बापदादा रिभाइज ३-३-२००० मधुवन प्राप्तिहरू छन्, ती सर्व प्राप्तिहरू पूर्ण गर्नुहुन्छ। कुनै अप्राप्ति छ र? सबैको दिलले भन्छ या मर्यादा-पूर्वक हाँ भनेका हौं? गाउन त गाउँछौं— जे पाउनु थियो, त्यो पाएँ या पाउनु छ? पायौं? अब पाउन केही छैन या थोरै थोरै आशाहरू बाँकी रहेका छन्? सबै आशाहरू पूरा भए या बाँकी रहेका छन्? बापदादाले भन्नुहुन्छ— बाँकी रहेको छ। (बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने आशा बाँकी रहेको छ) यो त बाबाको आशा हो— सबै बच्चाहरूलाई थाहा होस्। बाबा आउनुभयो, कोही बाँकी रहोस्! यो बापदादाको विशेष आशा हो— सबैलाई कम से कम थाहा त होस्— हाम्रो सदाको बाबा आउनु भएको छ। तर बच्चाहरूको हृदय अरू आशाहरू पूरा भएको छ, प्रेमको आशा चाहिँ छ। हरेकले चाहन्छ— स्टेजमा आऊँ, यो आशा छ? (अहिले त बाबा स्वयं सबैको पासमा आउनु हुन्छ) यो पनि आशा पूरा भयो हैन? सन्तुष्ट आत्मा हौं, बधाई छ किनकि सबै बच्चाहरू समझदार छन्। सम्झन्छन्— जस्तो समय त्यस्तै स्वरूप बनाउनु नै पर्छ। त्यसैले बापदादा पनि ड्रामाको बन्धनमा त हुनुहुन्छ नि! सबै बच्चाहरू हर समय अनुसार सन्तुष्ट छन् र सदा सन्तुष्टमणी बनेर चम्किइरहने छन्। किन? तिमीले स्वयं नै भन्छौ— पाउनु थियो, त्यो पाएँ। यो ब्रह्मा बाबाको आदि अनुभवको बोल हो, जो ब्रह्मा बाबाको बोल, उही सर्व ब्राह्मणहरूको बोल। बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई यही रिभाइज गराइरहनु भएको छ— सदा बाबाको कम्पनीमा रहने गर। बाबाले सर्व सम्बन्धहरूको अनुभव गराउनु भएको छ। भन्छौ पनि— बाबा नै सर्व सम्बन्धी हुनुहुन्छ। जब सर्व सम्बन्धी हुनुहुन्छ भने जस्तो समय त्यस्तै सम्बन्धलाई कार्यमा किन लगाउँदैनौ! यही सर्व सम्बन्धको समय प्रति समय अनुभव गरिह्यौ भने कम्पेनियन पनि हुन्छ, कम्पनी पनि हुन्छ। अरू कुनै साथीहरूतिर मन र बुद्धि जान सक्दैन। बापदादाले अफर गरिरहनु भएको छ— जब सर्व सम्बन्ध अफर गरिरहनु भएको छ भने सर्व सम्बन्धहरूको सुख लेऊ। सम्बन्धहरूलाई कार्यमा लगाऊ।

बापदादाले जब हेर्नुहुन्छ— कुनै-कुनै बच्चाहरू कुनै-कुनै समयमा आफूलाई एकलो वा थोरै नीरस अनुभव गर्छन्। बापदादालाई दया लाग्छ— यस्तो श्रेष्ठ कम्पनी भएर, कम्पनीलाई कार्यमा किन लगाउँदैनन्! फेरि के भन्छन्? व्हाई-व्हाई। बापदादाले भन्नुभयो— व्हाई नभन, जब यो शब्द आउँछ, व्हाई नेगेटिव हो र पोजिटिभ हो फ्लाई। त्यसैले व्हाई-व्हाई कहिल्यै नभन, फ्लाई याद राख। बाबालाई साथी बनाएर फ्लाई गर्नु भन्ने धेरै मज्जा आउनेछ। त्यो कम्पनी र कम्पेनियन दुवै रूपद्वारा सारा दिन कार्यमा ल्याऊ। यस्तो कम्पेनियन फेरि मिल्छ? बापदादा यतिसम्म भन्नुहुन्छ— यदि तिमीले दिमागद्वारा वा शरीरद्वारा दुवै प्रकारले थाक्यौ भने पनि कम्पेनियन तिमी दुवै प्रकारले मालिश गर्नको लागि पनि तयार हुनुहुन्छ। मनोरञ्जन गराउनको लागि पनि एभरेडी हुनुहुन्छ। फेरि हृदयको मनोरञ्जनको आवश्यकता नै पर्दैन। यसरी प्रयोग गर्न आउँछ वा सम्झन्छौ महान् बाबा हुनुहुन्छ, टीचर हुनुहुन्छ, सतगुरु हुनुहुन्छ....! तर सर्व सम्बन्धी हुनुहुन्छ। बुझ्यौ— डबल विदेशीहरूले?

अच्छा— सबै बर्थ डे मनाउन आएका छौ हैन! मनाउनु छ हैन! ठीक छ, जब बर्थ डे मनाउँछौ भने जसको बर्थ डे मनाउँछौ, उसलाई गिफ्ट दिन्छौ या दिँदैनौ? (दिन्छौं) आज तिमीहरू सबै बाबाको बर्थ डे मनाउन आएका छौ। नाम त शिवरात्रि छ, त्यसैले बाबाको खास मनाउन आएका छौ। मनाउन आएका छौ हैन? बर्थ डे को आजको गिफ्ट के दियो? या केवल मैनाबत्ती बाल्यो, केक काट्यो... यही मनाउँछौ? आज के गिफ्ट दियो? या भोलि दिन्छौ? चाहे सानो देऊ, चाहे ठूलो देऊ, तर गिफ्ट त दिन्छौ नि! त्यसोभए के दियो? सोचिरहेका छन्।

२०७३ फागुन १५ आइतबार २६-०२-२०१७ ओम् शान्ति अव्यक्त बापदादा रिभाइज ३-३-२००० मधुवन दिन्छौ? दिनको लागि तयार छौ? जे बापदादाले भन्नुहुन्छ, त्यो दिन्छौ या तिमीले आफ्नो इच्छाले दिन्छौ? के गर्नेछौ? जे बापदादाले भन्नुहुन्छ, त्यही दिन्छौ या आफ्नो इच्छाले दिन्छौ? (जे बापदादाले भन्नुहुन्छ, त्यही दिन्छौ) हेर, थोरै हिम्मत राख्नु पर्छ। हिम्मत छ? मधुवनवाला हिम्मत छ? डबल विदेशीहरूमा हिम्मत छ? हात त धेरै राम्रोसँग उठाइ रहेका छन्। शक्तिमा, पाण्डवहरूमा हिम्मत छ? भारत वालामा हिम्मत छ? धेरै राम्रो। यही बाबालाई बधाई मिल्यो। राम्रो सुनायौ। यस्तो त भन्दैनौ— यो त सोच्नेछु? नेछु-नेछु नगर। एउटा कुरा बापदादाले धेरैजसोमा देख्नु भएको छ। थोरैमा होइन धेरैजसोमा। के देख्नुभयो? जब कुनै परिस्थिति सामुन्ने आउँछ भने धेरैजसोमा एक, दुई तीन नम्बरमा क्रोधको अंश नचाहेर पनि इमर्ज हुन पुग्छ। कुनैमा महान् क्रोधको रूपमा आउँछ, कुनैमा जोशको रूपमा आउँछ, कुनैमा तेस्रो नम्बर चिडचिडापनको रूपमा आउँछ। चिडचिडापनलाई बुझ्नेका छौ? त्यो पनि क्रोधको नै अंश हो, हल्का हो। तेस्रो नम्बर हो नि त्यसैले त्यो हल्का हो। पहिलो जोडसँग हुन्छ, दोस्रो त्यसभन्दा कम। फेरि भाषा त आजकल सबैको रोयल बनेको छ। त्यसैले रोयल रूपमा के भन्छन्? कुरा नै यस्तो थियो नि, जोश त आउँछ नै। त्यसैले आज बापदादाले सबैसँग यो गिफ्ट लिन चाहनु हुन्छ। क्रोध त छोड्थौ तर क्रोधको अंश मात्र पनि नरहोस्। किन? क्रोधमा आएर डिस-सर्भिस गर्छन् किनकि क्रोध आउँछ दुईको बीचमा। एकलै आउँदैन, दुईको बीचमा आउँछ त्यसैले देखिन्छ। चाहे मनसामा पनि कसै प्रति घृणा भावको अंश छ भने मनमा पनि त्यस आत्मा प्रति जोश अवश्य आउँछ। बापदादालाई यो डिस-सर्भिसको कारण राम्रो लाग्दैन। त्यसैले क्रोधको भाव अंश मात्र पनि उत्पन्न नहोस्। जसरी ब्रह्मचर्यको लागि अटेन्शन दिन्छौ, यसैगरी काम महाशत्रु, क्रोध महाशत्रु गायन गरिएको छ। शुभ भाव, प्रेम भाव त्यो इमर्ज हुँदैन। फेरि मूड अफ गरिदिन्छौ। त्यस आत्माबाट किनारा गरिदिन्छौ। सामुन्ने आउँदैनौ, कुरा गर्दैनौ। उसको कुरालाई बेवास्ता गर्छौ। अघि बढ्न दिँदैनौ। यो सबै अरूलाई पनि थाहा हुन्छ। फेरि भनिदिन्छन्— आज यसको स्वास्थ्य ठीक छैन, बाँकी केही छैन। त्यसोभए जन्म-दिवसको यो गिफ्ट दिन सक्छौ? जसले सम्झन्छन्— कोसिस गर्नेछु, उनीहरूले हात उठाऊ। सौगात दिनको लागि सोच्नेछु, कोसिस गर्नेछु— उनले हात उठाऊ। सच्चा दिलमा साहेब पनि राजी हुनुहुन्छ। (कैयौं भाइ-बहिनीहरू उभिए) बिस्तारै-बिस्तारै उठिइरहेका छन्। सत्य बोलेकोमा बधाई छ। जसले भने कोसिस गर्नेछु, ठीक छ कोसिस गर। तर कोसिसको लागि कति समय चाहियो? एक महिना चाहियो, ६ महिना चाहियो, कति चाहियो? छोड्नेछु या छोड्ने लक्ष्य नै छैन? जसले भने कोसिस गर्नेछु, उनीहरू फेरि उठ। जसले सम्झन्छन्— हामीले २-३ महिनामा कोसिस गरेर छोड्नेछौं, उनीहरू बस। र, जसले सम्झन्छन् ६ महिना चाहिन्छ, यदि ६ महिना पूरा लागे पनि कम गर, यस कुरालाई छोड्नु हुँदैन किनकि यो धेरै आवश्यक छ। यो डिस-सर्भिस देखिन्छ। मुखबाट नबोले पनि अनुहार बोल्छ। त्यसैले जसले हिम्मत राखेका छौ, उनीहरू सबै माथि बापदादाले ज्ञान, प्रेम, सुख, शान्तिको मोतीहरूको वर्षा गरिरहनु भएको छ। अच्छा!

बापदादा रिटर्न सौगातमा यो विशेष सबैलाई वरदान दिइरहनु भएको छ। जब भुलेर पनि, न चाहेर पनि कहिलेकाहीँ क्रोध आए पनि केवल दिल देखि “मीठा बाबा” शब्द भन, बाबाको एक्स्ट्रा मदत हिम्मत वालालाई अवश्य मिलिरहनेछ। मीठा बाबा भन्नु, केवल बाबा मात्र नभन “मीठा बाबा” अनि मदत मिल्छ, अवश्य मिल्छ किनकि लक्ष्य राखेका छौ नि। लक्ष्यद्वारा लक्षण आउनु नै छ। मधुवनवाला हात उठाऊ। गर्नु नै छ हैन! (हाँ जी) बधाई छ। धेरै राम्रो। आज खास मधुवन निवासीलाई टोली दिनेछु। मेहनत धेरै गर्छन्।

२०७३ फागुन १५ आइतबार २६-०२-२०१७ ओम् शान्ति अव्यक्त बापदादा रिभाइज ३-३-२००० मधुवन क्रोधको लागि दिन्न, मेहनतको लागि दिन्छु। सबैले सम्झन्छन्- हात उठाए, त्यसैले टोली दिनुभयो। मेहनत धेरै राम्रो गर्छन्। सबैलाई सेवाद्वारा सन्तुष्ट गर्नु, यो त मधुवनको उदाहरण हो। त्यसैले आज मुख मीठो गराउनेछु। तिमीहरू सबैले यिनीहरूको मुख मीठो हेरेर, मुख मीठो गर, खुशी हुन्छ नि। यो पनि एक ब्राह्मण परिवारको कल्चर हो। आजकल तिमीहरूले कल्चर अफ पीसको प्रोग्राम बनाइरहेका छौ नि। यो पनि फस्ट नम्बरको कल्चर हो- “ब्राह्मण कुलको सभ्यता”। बापदादाले देख्नु भएको छ- यी दादीले जब सौगात दिन्छिन् नि, त्यसमा एउटा झोला हुन्छ। त्यसमा लेखिएको हुन्छ- “कम बोल, बिस्तारै बोल, मीठो बोल”। आज बापदादाले पनि यो सौगात दिइरहनु भएको छ, कपडाको झोला दिनुहुन्न, वरदानमा यो शब्द दिनुहुन्छ। हरेक ब्राह्मणको चेहरा र चलनमा ब्राह्मण कल्चर प्रत्यक्ष होस्। प्रोग्राम त बनाउँछौ, भाषण पनि गछौ तर पहिले स्वमा यो सभ्यता आवश्यक छ। हरेक ब्राह्मण मुस्कुराएर हरेकसँग सम्पर्कमा आऊन्। कोहीसँग कस्तो, कोहीसँग कस्तो होइन। कसैलाई देख्दा आफ्नो कल्चर नछोड। बितेका कुरा बिस। नयाँ संस्कार सभ्यताको जीवनमा देखाऊ। अब देखाउनु छ, ठीक छ हैन!

(सबैले भने हुन्छ बाबा) यो धेरै राम्रो हो, डबल विदेशीहरू धेरैजसो हाँ जी गर्नमा धेरै राम्रा छन्। राम्रो हो। भारतवासीहरूको त एक मर्यादा नै छ- “हाँ जी गर्नु” केवल मायालाई ना-जी गर, पुग्यो। आत्माहरूलाई हाँ जी, हाँ जी गर। मायालाई ना-जी, ना-जी गर। अच्छा, सबैले जन्म दिवस मनायौ? मनायौ, गिफ्ट दियौ, गिफ्ट लियौ। अच्छा!

चारैतिरका सर्वश्रेष्ठ ब्राह्मण आत्माहरू, सदा बाबाको कम्पनीमा रहने, बाबालाई कम्पेनियन बनाउने स्नेही आत्माहरू, सदा बाबाको गुणहरूको सागरमा समाहित बाबा समान बापदादाका श्रेष्ठ आत्माहरू, सदा सेकण्डमा बिन्दु लगाउने मास्टर सिन्धु स्वरूप आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं धेरै-धेरै बधाई छ, बधाई छ, बधाई छ। नमस्ते त बापदादाले हर समय, हर बच्चाहरूलाई गर्नुहुन्छ, आज पनि नमस्ते।

रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:- विश्वबाट अन्धकारलाई मेटाएर प्रकाश दिने मास्टर ज्ञान सूर्य भव

मास्टर ज्ञान सूर्य उही हो, जसले विश्वबाट अन्धकारलाई मेटाएर प्रकाश दिन्छ। ऊ स्वयं पनि प्रकाश स्वरूप, लाइट-माइट रूप हुन्छ र अरूलाई पनि लाइट-माइट दिनेवाला हुन्छ। जहाँ सदा प्रकाश हुन्छ, त्यहाँ अन्धकारको सवाल नै हुँदैन, अन्धकार हुनै सक्दैन। जसले विश्वलाई प्रकाश दिन्छ, ऊ स्वयं अन्धकारमा रहन सक्दैन। सम्पूर्ण पवित्रता अर्थात् प्रकाश। उसको पासमा अन्धकार अर्थात् विकारको अंश पनि रहन सक्दैन।

स्लोगन:- स्वभाव, संस्कार, सम्बन्ध-सम्पर्कमा लाइट रहनु नै मिलनसार बन्नु हो।

शब्दार्थ:- कल्चर= संस्कृति, सभ्यता। कम्पेनियन= साथी। कम्पनी= सङ्गत